

Р Е Ш Е Н И Е № 678

гр. Перник, 17.12.2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание, проведено на двадесети и осми ноември две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията адм. дело №945 по описа за 2013 година на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.145 – 178 Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.58 и следващите от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОВВВПИ/.

Образувано е по жалба на **Е.Н.С. *****, със съдебен адрес:гр.София, бул.***, №***, вх.Б, ет.6 срещу отказ рег.№421/22.08.2013 г. на Началник Първо РУП при ОД на МВР гр. Перник, за издаване на разрешение за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие и отнемане на притежаваното огнестрелно оръжие и боеприпасите към него от жалбоподателя, тъй като не е доказана необходимост от това.

С жалбата се иска отмяна на отказа, като подробно се излагат твърдения, че пороците допуснати при издаването на административния акт са неотстраними и това е основание за отмяната му. Основните доводи са свързани с това, че органът не е изложил мотиви и не е съобразил обстоятелството, че на същото основание от 2004 г. издавал разрешение за носене на оръжие и при преценката си е приемал, че е налице доказана необходимост от такова поради ежедневната ангажираност на жалбоподателя с пренасяне на парични следства.

Претендира се присъждане на разноски, като се представя списък на същите.

Ответникът по жалбата - Началникът на Първо РУП при ОД на МВР гр. Перник, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, а по същество излага аргументи за неоснователност на същата. Моли съда да остави в сила обжалвания административен акт, като правилен и законосъобразен. В подкрепа на искането си представя писмена защита и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Административното производство е започнало по заявление рег.№ 4432/19.07.2013 г., с което Е.Н.С.*** е поискал да му бъде издадено разрешение за носене и съхранение на огнестрелно оръжие, което е посочено в първата част на заявлението. В мотивите е посочено, че се иска подновяване на разрешителното за носене и съхранение на късо огнестрелно оръжие. Безспорно е между страните, че жалбоподателя е притежавал разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие РК №0203130.

Според разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ, в едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2 от с.з., лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, подава заявление по образец за подновяване на същото. За съда се налага убеждението, че: заявлението не е по този образец, за който става дума в цитираната разпоредба. Мотивите за искането са необходимост обоснована с трудовата дейност на жалбоподателя като „организатор, работа с клиенти“ във фирма „****“ ЕООД, поради което иска да му се издаде разрешение в този смисъл.

Искането на Е.С. *** е разгледано като ново такова.

Към заявлението са били приложени изискуеми по закон писмени доказателства, установяващи наличието на обстоятелства, които заявителят е длъжен да изпълни и да отговаря на тези условия, за които представя доказателства/свидетелство за съдимост, декларации, удостоверения и т.н./.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира производството за проведено при липсата на съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспореният акт е постановен от компетентен орган, доколкото разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба в случая на оръжие се издава на физически лица от директора на ГДБОП /Главна дирекция "Борба с организираната престъпност"/ или упълномощено от него длъжностно лице или от началника на РУ по местонахождението на обекта за съхранение или по постоянния адрес на физическото лице (чл. 50, ал. 3 от ЗОБВВПИ), и по отношение на което обстоятелство между страните липсва формиран спор.

Няма спор и по отношение на обстоятелството, че на жалбоподателя С***. по-рано във времето е било издадено разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие. Това обстоятелство обаче е било само отбелязано в административната преписка, но то не е обсъждано от органа, а и не го обвързва с постановяване на положителен резултат по заявление вх.№4432/19.07.2013 г.

Според разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешението не се издава на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Анализът на посочения текст от закона налагат извод, че съответното физическо лице, което иска издаване на разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси, трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосновават несъмнен извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който да изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Наличието на такава нужда е възведена от законодателя като необходима предпоставка, за да се разреши на физическото лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие и боеприпаси.

Законът е възложил в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице необходимост от издаване на исканото разрешение. За административния орган не съществува задължение да провежда процедура по установяването на релевантни за издаването на административния акт факти или да дава указания за изясняването им. В този смисъл са неоснователни възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, че не му дадено указание за отстраняването на тази неяснота. Освен това задължението на административния орган съгласно приложимите правила на АПК в производството е да дава указания по допустимостта на заявеното пред него искане, а не по съществото му.

Безспорно в случая се установява, че са били представени всички изискуеми от закона документи, но административният орган е постановил отказ за продължаване на срока на разрешението за носене и употреба на късо огнестрелно оръжие поради недоказана необходимост от страна на заявителя и при установена от закона доказателствена тежест за него.

Следователно, издаването на законосъобразен индивидуален административен акт в случая включва освен констатирането на обстоятелствата, за установяването на които цитираната разпоредба изисква съответния, надлежно издаден официален писмен документ, и обсъждането на въпроса за наличието или липсата на необходимост от самоохрана. За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а е достатъчно съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. В тази връзка, извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплаха личността или имуществото на лицето или на негови близки хора. Такива доказателства пред административния орган не са представяни, а не бяха събирани и в хода на съдебното производство.

Според направеното от жалбоподателя искане, оръжието му е необходимо за самоохрана във връзка с осъществяваната от него трудова дейност като служител на „***“ ЕООД. Така изложените съображения обаче не оборват изводите на административния орган за липсата на причина, обуславяща издаването на заявления от С. акт.

Следователно, при липсата на обстоятелства, обуславящи издаването на заявления от жалбоподателя административен акт, постановеният отказ е направен в съответствие с материалния закон.

Ето защо, като издаден от компетентен орган, в изискуемата от закона форма, без противоречие с материалноправни разпоредби, в съответствие с целта на закона и при отсъствието на съществени нарушения на административно-производствените правила, оспореният отказ се явява законосъобразен, а жалбата против него е неоснователна и като такава ще следва да се остави без уважение.

С оглед изхода на делото, в тежест на жалбоподателя са и направените разноски от административния орган, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, определени по чл. 8 и чл. 7, ал. 1 т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е.Н.С. ***, със съдебен адрес: гр.София, бул.***, №***, вх.***, ет.6, срещу отказ рег.№421/22.08.2013 г. на Началник Първо РУП при ОД на МВР гр.Перник, за издаване на разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие.

ОСЪЖДА Е.Н.С. ***, със съдебен адрес: гр.София, бул.***, №***, вх.***, ет.6, да заплати на ОДМВР Перник сумата 150 лева, деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

СЪДИЯ:п/